



A világot megnyerni?

„Jézus mondja: Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy a romlásba viszi?”

Ma már történelem, sokaknak még átél valóság, hogy az egykori szocialista országokban minden gazdasággal foglalkozó könyvben a (volt) Szovjetúnió acéltermelésének mennyisége meghaladta az USA-ét. Valóban a századelőn ezzel mérték a gazdaság teljesítményét. A teljesítménymérés e század végén viszont olyannyira kifinomult, hogy elmondhatjuk: soha a világtörténelemben ilyen magas fokon még nem állt. Ma már nem a megtermelt acél mennyisége, hanem tőzsdei árindexek a megmérettetés eszközei. A világ olyannyira bonyolulttá vált, hogy lassan alig van lehetőség a komplex áttekin- tésére...

Teljesítmény!

Ez korunk jelszava. Oly sokszor halljuk, hogy lassan elhiszük mi magunk is: ez az egyetlen megoldási képlet mindenre. Értelmeszerűen *teljesítménycentrikus* a vállalkozó, de a *tanár* is és lassan a *pap* is... A vállalkozó gazdasági mutatói mindent elmondanak, a felsőoktatásban jól bevált módszer a publikációs index alapján kiválogatni a professzorokat, (jóllehet aki ontja magából írásait/tanulmányait, az még nem biztos, hogy jó előadó tanár is egyben) de mi alapján mérhető egy lelkész munkájának határfoka? Sajnos kialakulófélben van egy olyan látásmód, mely szerint: aki nem képes teljesíteni a társadalomban, az ne is várjon semmilyen ellenszolgáltatást. Igazságosnak tűnik ez a szemlélet, mégsem az, ráadásul nem is etikus.

Meggyőzni a világot? Magunk alá gyűrni belőle minnél többet? Jézus *figyelmeztet* minket ebben a haszon-vezérelte világban: lehet, hogy megnyered... de mit használ, ha önmagadat elvesztet? Az általános cél jó »éljünk még jobban ebben a világban«, de ezt *mindenáron* elérni *ördögivé* teheti magát a jó célt is.

Társadalomkutatók, akik próbálják a mai társadalom működését magyarázni, leírni egyre nehezebb helyzetben vannak. Niklas Luhmann, legnagyobb kortárs szociológus, társadalombölcselelő nagy felfedezése: a társadalmon belüli rendszereket és alrendsze- reket mindig egy értékeltetés irányítja: szép/csőnya; hasznos/haszontalan; kormá-

nyon maradni/ellenzékben lenni; jó/rossz... s milyen igaz felismerés! Gondoljunk vissza a bűneset történetére! „...olyanná lett az ember, mint miközülünk egy: tudja mi a jó és mi a rossz.” Nem ez mozgat, motivál mindent?!

Átlépni a korlátokat?

Talán soha nem érezte magát az ember olyan közel a „megistenülés” lehetőségéhez, mint manapság. Naponta ámulatba ejtenek/alakítanak minket a tudományos-technikai csodák, melyek hétköznapiaink részévé válnak. „Olyanná lesztek mint az Isten” – az ember ősrégi délibábos vágya – a Kígyó hazugsága, mivel a véges soha nem lesz végtelen!

Megnyerni a világot? Vigyázzunk! A csábító cél nagy csapdát rejt magában: miközben törekszünk elérni a célt, önmagunkat romlásba vihetjük. Elfelejtjük a nagy cél-orientáltságban, hogy *egy életünk* van, vagyis hogy az ÉLET a halál előtt van, az ÖRÖK-ÉLET pedig a halál után! Sokan mégis úgy élnek, viselkednek, mintha fordítva lenne, s örökké élnének. Aki nem látja be teremtmény-voltát, hogy a földi létnek a halállal vége, s hiába a felfokozott életritmus, hiába minden birtoklási vágy ki-, és megeléje; aki nem akarja látni, hogy az IDŐ telik, s az életünk fonala egyszerűen elszakad, nos az igyekezik majd mindenáron megnyerni a világot, és birtokolni benne lehetőség szerint mindent, de közben elveszíti annak lényegét!

Létünk legfontosabb része, lényege az emberi kapcsolatok!

A nagy élet-futásban elfelejtethetjük, hogy értünk, nekünk van a gyermek mosolya, a barát biztató szava, a házastárs erő adó szeretete, a testvéri közösség az Isten dicsőítésében... ezek naponkénti megeléje életünk visszahozhatatlan pillanatai. A tegnap mulasztásait a jövő csak részben korrigálhatja, ha egyáltalán lehetséges ez a „kijavítás”. Egy rossz, etikátlan döntés, mulasztás, bűn – jóllehet Isten megbocsátja Jézusért – az marad holnap is; hordozni vagyunk kénytelenek annak következményeit.

Jóllehet hétköznapiainkat többnyire a materiális gondolkodás szabályozza, de eközben nem szabad azt gondolnunk, hogy az a legtöbb, és legértékesebb ebben a világban ha az anyagiakat uralmunk alatt tarthatjuk. Sokan belesnek az anyagcentrikusság csapdájába, s értéktelenné válik számukra a legértékesebb: *a másik ember teremtettségé-*

nek egyedülállósága, megismételhetetlensége. Isten úgy teremtette a világot, hogy ami a legdrágább, a legfontosabb azt ne lehessen megvenni: az életet, a barátságot, a hitet, a szerelmet vagy éppen a reménységet. Milyen nyomorúság, hogy a 3. évezred küszöbén is még áru tárgya az ember, hogy megvehetőnek hiszik a barátságot és pénzért reménységet ígérnek és vesznek...

Mit tehetünk?

Először is ne gondoljuk, hogy a teljesítmény-elv megold mindent. Sokan vannak ebben a világban, akik nem tudnak teljesíteni, mert korlátozva vannak; de ennek ellenére is tudnak teljes életet élni. Ugyanakkor a folyamatos túlfeszítettség „kiégési szindrómához” vezet. Andrej Rubljov ikonfestő szerzetes élete legtermékenyebbnek tekinthető időszakában, érett férfikorában egyáltalán nem alkotott, jóllehet ez az alkotástól való távolmaradása alapvetően hozzájárult későbbi újraéledt teljesítményének minőségéhez! Másodszor ne gondoljuk, hogy életünk koordináta-rendszerét egyedül mi magunk kialakíthatjuk. Az élet sokkal bonyolultabb annál, mintsem hogy annak nagy kérdéseit előre gyártott „panel”-válaszokkal megválaszolhatnánk. Harmadszor ne higgyük, hogy egyedül a világ sok gonoszsága miatt vagyunk sokszor boldogtalanok. Nem a világban van csak a baj, hanem mibennünk. Nem a világ kérdéses, hanem mi magunk...

Jézuson keresztül megérinthez az Isten. Ez Húsvét üzenete! A mi hivatásunk pedig nem a szüntelen szaladgálás és nyüzsgés a teljesítmény látszatának fenntartására... a mi feladatunk a hitben megállni, s cselekedni a jót úgy, hogy közben tiszteljük az Életet, mert az Élet Isten ajándéka... Aki ezt nem így látja, az elveszítheti az alázatot, s ezzel együtt az erőt adó hitet is, hogy Teremtője naponta gondját viseli...

fm



Lelkészi jelentés az 1996-os esztendőről

Istennek legyen hála az 1996-os esztendőért! – Úgy gondolom, mielőtt részletezném az 1996-os esztendőt ezt a mondatot kell elmondani, hiszen Ő adott lehetőséget erőt mindahhoz, amit véghez vihettünk. Jelentésemben időrendi sorrendbe veszem az elmúlt év eseményeit.

1996-os esztendőnk januárjának nagy feladata a parókia gázfűtésének beszerelése volt, amit követett a parókia külső tatarozása. Mindkét feladatot megoldottuk, így külsőleg is megszépülve ünnepelethetjük gyülekezetünk legújabbkori megalapításának 70. évfordulóját. Ennek az évfordulónak a jegyében telt az 1996-os esztendő. Már februárban meghirdetünk egy gyermekrajz-pályázatot, amelyet sikeresen tudtunk lebonyolítani. Ennek technikai védnöke Varga István testvérünk volt.

Február hónapban elindult a konfirmándus-oktatás 10(!) fővel. A péntek délután 1/6-kor kezdő alkalmak látogatottsága jó, így a tervnek megfelelően haladunk az anyagban.

Március első vasárnapján röviden, egy istentisztelet keretében, meglátogatt minket egyházkerületünk püspöke D. Szebik Imre.

Tavasszal több alkalommal imaház-ill. parókia-udvar szépítést szerveztünk, melynek eredményét mindannyian láthattuk. Köszönet a Havranszki, Széles, Sziklai és Varga családnak!

Nyári időszakban az aug. 18-án rendezésre kerülő jubileumi megemlékezésre készültünk. Ez igen sok szervező munkát igényelt, melyet a Varga István testvérünk vezetésével végeztünk. Ünnepünk igen szépen sikerült. Visszhangja volt a megyei sajtóban és a helyi Televízióban is.

Októberben a meghirdetett gyermekrajzpályázat eredményhirdetését rendeztük meg.

Ebben az esztendőben is református testvérekkel két alkalommal találkoztunk. A reformációheti és a januári egyetemes imaheti alkalmakon. Sajnos evan-

gélikus részről igen szerény volt a látogatottsága ezeknek az együttléteknek.

Gyülekezeti hírlevelünk ebben az esztendőben 6 alkalommal jelent meg, egy-egy alkalommal mintegy 80 példányban.

Jelentem végül, hogy az 1996-os esztendőben 3 fiúgyermek részesült a szent keresztségben, 2 felnőtt (egy házaspár) konfirmált, két esketés történt, 9 evangélikus testvérünket temettük el.

Egyéb jelentenivalóm nincs.

Végül itt mondok köszönetet mindazoknak, akik segítettek munkámat. Külön név szerint is hadd köszönjem meg Szélesné Szabó Theodóra pénztárosi munkáját és Sziklai Tiborné Kati segítségét a gyermekmunkában.

Isten kegyelmébe és irgalmába helyezem a gyülekezetünk dolgait az 1997-es esztendőben is. Áldjon meg mindannyiunkat! Erős vár a mi Istenünk!

Kazuális szolgálatok

az 1996-os egyházi esztendőben

Keresztelések

Bordács Bence – aug. 11.

Csupor Zoltán – aug. 18.

Hérics Márk – jún. 2.

Konfirmáció

Dr. Hidas János

Dr. Hidas Jánosné

Esketések

Vancsai József – Kámán Kinga

Christian Püschl – Glasz Mónika

Temetés

özv. Illés Józsefné – jan. 16.

Ferenczi József – jan. 25.

Fazekas Margit – febr. 25.

Mészáros Mihályné – febr. 26.

Kadosa Jenő – március 9.

Németh László – április 19.

Csengődi Edit – május. 24.

Kiss Jenőné – október. 18.

Both Tamásné – október. 28.

„Vonuló felhők felett örökké kék az ég”

Lassan hagyománnyá válik, hogy gyülekezetünk „oszlópos tagjait” köszöntjük hírlevelünk hasábjain. Szily Györgyné, Rózsika néni az elmúlt évben ünnepelte 80. születésnapját. Jómagam csak később vettem tudomást a nagy eseményről... nem is merem „ilyesmire” gondolni, hiszen a szó szoros értelmében fiatalokat megszégyenítő frissességgel menedzselte végig egy évvel ezelőtti a parókia felújítását. Ő volt az egész munka motorja, irányítója. Most erre is emlékezve, otthonában beszélgettem Vele és tettem fel néhány kérdést.

Mi a titka annak, hogy mindig mosolyogva látjuk?

Csakis az, hogy mindent a Jóistenre hagyok. Nem tekintetek visszafelé, csak előre, s ha vissza is nézek az életembe, akkor is csak azt látom, hogy minden irgalom és kegyelem volt. Naponként hálát adok, hogy tehetem a dolgom. Itthon mindent én szervezek meg, és örülök, hogy erőm van mindehhez. Hát ez az én „titkom”.

Mióta tartozik a gyülekezetnek?

Már 1944-ben kezdtem ide járni; Bajról, mivel ott laktunk. Amikor csak tehettük jöttünk, volt amikor orosz katonák sorfala között... Nem volt könnyű, de a Jóisten mindig megsegített. 1962 óta lakom Tatán, azóta tényleg benne élek a gyülekezetben. Ez bizony, ha jól számoljuk már több mint ötven esztendő...

Van-e olyan ének, ami sokszor erőt adott az elmúlt években és mit adna nekünk „útravalóul” biztatásként?

Igen van, a 417-es, „Előttem állok drága Jézusom”. Útravalul pedig: „Erőt kell gyűjteni, sem a hitet, sem az önbizalmat nem szabad elveszíteni, mert mindig jóra fordul minden; „vonuló felhők felett örökké kék az ég” – ezt sokszor mondom másoknak is, mert ez így igaz...

Ennek az igazságnak a megtapasztalásához a Jóisten kegyelmét kívánjuk mindannyian! Sok napsütést!



A kötelességtudat

A felelősségérzet

Az igazság

Az okosság

A rend

A szakértelem

A tulajdon

A HIT

AZ ÉLET

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

szeretet

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

nélkül

kedvetlenné tesz.

kíméletlenné tesz.

keményné tesz.

képmutatóvá tesz.

kicsinyessé tesz.

önfejűvé tesz.

fősvénnyé tesz.

fanatikussá tesz.

ÉRTELMETLEN.

Emlékek Tatáról

Ezzel a KIRKKOTTIE című gyülekezeti újságban megjelent cikk-részlettel elevenítjük fel finnországi barátainkkal együtt töltött időt, s szeretnénk egyúttal a figyelmet is felhívni arra, hogy finn testvéreink június 7-9. között Gyülekezetünket meglátogadják. A csoport amelynek létszáma mintegy tíz ember, repülőgéppel érkezik Budapestre. Már előre örülünk... bizonyára tartalmasan töltjük ezt a hétvégét is, melynek lebonyolításában mindenkinek az ötleteire, segítségére számítunk. Paula Sainio lelkésztestvérem ígérete szerint, amint konkrétumokat tudnak, értesítenek minket, hogy megtehessek a szükséges előkészületeket.

Az elmúlt nyáron, július-augusztusban 3 hetet tölthettem férjemmel Magyarországon. Először egy hétig Tatán voltunk, Pielisensuu testvérgyülekezetében, majd két hétig Gyenesdiáson, a Magyarországi Evangélikus Egyház szabadidő- és konferenciaközpontjában. A Magyar Evangélikus Egyház minden nyárra meghív két finn házaspárt „Kapernaumba” nyaralni.

Tatán három ismerős családnál laktunk, akik mindnyájan megfordultak otthonunkban joensuu utjuk alkalmával. Előre jeleztük, hogy Tatán nincs más programra szükségünk, mint hogy az évek során megismert gyülekezeti tagokkal találkozhassunk. Kívánságunk teljesült, de ezen felül minden napunk tele volt különféle programmal: kirándulás ősrégi várakba, érdekes múzeumokkal, templomokkal és kolostorokkal való ismerkedés, remek kilátóhelyek felkeresése.

Az estéket az ismerősökkel való találkozókra tartottuk fenn. Rögtön első tatai esténkre vendéglátó családuk meghívott három családot, közeli barátainkat. Nagyon jó volt beszámolni egymásnak az eseményekről. A társalgás angol és magyar nyelven folyt. Magyar nyelvismeretem meglehetősen hiányos: sok szót ismerek, de a nyelvtanban való alaposabb elmélyülés túlságosan sok munkát kívánt volna tőlem. Nagy örömemre azonban észrevettem, hogy ha van bennem elég lelkesedés, bátorság és leleményesség, egész jól elboldogulok így is a magyarral.

Sziklaiék otthonában

Szinte minden este vendégeskedés volt miattunk valamelyik otthonban. Egy este Sziklaiéknál gyűltünk össze. Több mint 30 barátunk érkezett a helyszínre. A vendéglátást „batyuból” oldották meg, az asztal szó szerint roskadozott a finomságok alatt. Egy családi ház udvarán és kertjében voltunk, a város közepén. A nők külön csoportban beszélgettek, a férfiak is külön, a gyerekek jól érezték magukat a tábor tűz mellett. A néhány esztendőes Mátyás-Krisztián üres tányérral a kezében cikázott a felnőttek között, kérdezgetve, hol van Kati néni. A konyhába irányították, ahonnan a kisfiú néhány pillanat múlva



csillogtó szemmel jött vissza, tányérja megrakva minden finomsággal.

Mikor alkonyodni kezdett, Tibi elővette a harmónikáját és játszani kezdett. Az összes férfi, úgy egy tucat, köréje gyűlt és elkezdődött a kívülről énekelt magyar népdalok szakadatlan sora. Magyarországon az iskolában sok verset és dalt kell kívülről megtanulni. A férfiak éneke egyszerűen fantasztikus volt! A dalolás messzire elhallatszott, de egy szomszéd sem jött panaszkodni.

Tekepályán és templomban

Egyik tatai estét titokzatosság övezte. Nem mondták meg nekünk, milyen program várható. Kb. húsz barátunk jelent meg szálláshelyünkön, aztán az egész társaság autókön elindult valahova vidékre. Egy vidéki fogadóba érkeztünk, melynek az alagsorába mentünk. Egy tekepálya volt ott! Nagyon jól kitalált meglepetés volt Jormának, akinek ez a hobbi. Jóska két csoportra osztotta a jelenlevőket, aztán elkezdődött a verseny. A 9 éves Idának köszönhetően a mérkőzés döntetlennel ért véget. Ekkor már ideje volt felmenni az emeletre és elfogyasztani az ínycsiklandó vacsorát. Az étkezőasztalnál a tekészés kitalálójának, Károlynak volt a legátszellemlibb az arca, mikor Jorma köszönetet mondott neki a kellemes estéért.

Mikor tatai hetünk kezdett a végéhez közeledni az ellátás egyre javult, mivel Gusztó szombatra és vasárnapra Budapestről szervezett egy finn tolmácsot, Dórát. Dóra a Finn Nagykövetségen dolgozik tolmácsként és könyvtárosként, már korábban is találkoztunk vele Finnországban és Magyarországon is. Vasárnap reggel részt vettünk a tatai evangélikus gyülekezet istentiszteletén. Az egyszerű imaház tele volt hívekkel. Szívélyesség és melegség áradt felénk mindenünnen. Tatai barátaink nagyon ökumenikus társaság. Baráti körünkben vannak evangélikusok, katolikusok, reformátusok, orthodoxok és baptisták. Az ökumené természetes része életüknek. Járnak egymás templomába, de megőrzik saját felekezetük identitását.

Fordította: Peregő Dóra

Az Ábrándos Szemű

Becsült adatok szerint tavaly mintegy 40 milliárd Forintot költöttek kábítószerre. Illegális drogokat a fiatalok mintegy tíz százaléka próbálja ki. Egy hétvégén 200.000 amfetin tabletta fogy a diszkókban. Kb. 120.000 fős a magyar drogos tábor. Családtaggal együtt számítva félmillió ember szenved. Profi bűnözők szenvedély-függő fiatalokkal lopatják az autókat. A napi 8-10.000 Forint előteremtésére a drogos mindenre képes.

A lánynak tegnap is olyan volt a szeme, mint aki átsírta az éjszakát. A legtöbb drogosé ilyen. A pupilla kitágul, a fehérje márványába rózsaszín vegyül és tündöklően izzik.

A két srác kipakolja a fecskendőt, injekciós tűket a park padjára, közben rázák a beáztatott Methadon-tablettákat, hogy hamarabb oldódjanak. A desztillált víz drága, megteszi a csapvíz is! – világoztatnak fel. Összenyalazott vattát tömnek a pumbába, azon szűrnek át az ANYAGOT. Az egyik fiú bakancs-fűzővel elköti társa karját és szűr...

„Oké” – nyugtázza, amikor a mélybíbor színű vér kibuggyan. Benyomja az adagot, ugyanezzel a mozdulattal vért szív a pumpába és azt is visszafecskendezi a vénába. „Hogy csöpp se vesszen kárba, kiöblítettem a tűt!”

Az Ábrándos szemű lány még mindig böködi keresztbe rakott combjai közé szorított alkarját, aztán nitott tenyérrel üti az eret, hogy kidagadjon. Végül sikerül belőnie a maga adagját. A másik két órát már percek óta révülten gyakorolja a szabadesést a semmibe... Mostmár a lánynak is Methadonban ázik az agya, tündöklően izzik a tekintete; itt a vágyott testetlen lebegés...

Gyerekek jönnek, látják. Remélem azt hiszik, hogy az Ábrándos Szemű a kék égben gyönyörködik, azért ül hátrahanyatlott fejjel. Úgy lehet, egyenesen a mennyekből hullott a szemébe egy könnycsepp, azért csillog olyan furcsán.

Talán akkor sem tévednének, ha azt hinnék, hogy a jóságos Isten sír oda-fönn...

Szilas Zoltán

ÜNNEPI ALKALMAINK (NAGYHÉT)

Március 27. Csütörtök
Istentisztelet d.u. 6 órakor
Március 28. Péntek
Istentisztelet d.u. 6 órakor
Március 30. Húsvét-Vasárnap
Istentisztelet de. 9 órakor, úrv.
Március 31. Húsvét-Hétfő
Istentisztelet de. 9 órakor, úrv.

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Csütörtökön d.u. 5 órakor
Bibliaóra
Pénteken d.u. 1/2 6-kor
Konfirmációs előkészítő
Vasárnap de. 9 órakor
Istentisztelet
Szeretettel várunk mindenkit
alaklmainkra!
Erős vár a mi Istenünk!

M Á R K A K E R E S K E D É S TERRANOVATERMÉKEK GYÁRI ÁRON!

Hőszigetelő alapvakolatok • Teljes hőszigetelő rendszerek új és régi épületekre – befektetése rövid idő alatt megtérül az energia-árban. • Falazóhabarcsok • Nemesvakolatok több mint 20 féle színben • Korszerű vékonyvakolatok 194 színben • TERRASAN JAVÍTÓVAKOLAT víz-, salétromos falra (a nedvességet nem zárja a falba, párologtatja. Hőszigetel és hosszú élet-tartamú. Környezetbarát. Referenciapépületek Tatán is! • Színes lábazati vakolatok 11 színben. • Csemperagasztó rendszerek, fugázó-anyagok • Külső és belső, kézi és gépi vakolatok (hagyományos és gipszes) • Homlokzatfestékek, belső festékek 194 színben • Segédanyagok, szerzők. • Házhoz-szállítás, tanácsadás, prospektusok, bemutató terem. • Hőszigetelési javaslat, árajánlat számítógépes program segítségével! Régi és új házakra!

Egyedi kedvezmények!

ÉRDEKLŐDJÖN, TÁJÉKOZÓDJON!

**TATAI TERRANOVA
MÁRKAKERESKEDÉS**

Fazekas u. 64/A

Tel.: 34/380-732 vagy 20/268-130

KONTAKT DELTA Világítástechnikai Szaküzlet

Lakásépítéshez, felújításhoz villamos szerelési anyagait beszerezheti a
**KONTAKT VILLAMOSSÁGI
SZAKÜZLETBEN**

Tata, Kocsi u. 7. Tel/fax: 384-770

Nyitva: hétfőtől péntekig: 9-17 óráig

Szombaton: 9-12 óráig

Világítótesset, energiatakarékos kompakt fénycsőveit, speciális izzóit vásárolja meg a

**KONTAKT DELTA
VILÁGÍTÁSTECHNIKAI
SZAKÜZLETBEN**

Tata, Kocsi u. 7. Tel/fax: 384-770

LUTHERRÓZSA – EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

Alapítva: 1992. Adventjében. Kapják a Tatai Evangélikus Gyülekezet tagjai, valamint Tata vonzaskörzetének evangélikussága.
Szerkesztő: Frankó Mátys tatai evangélikus lelkész
Szerkesztőség címe: 2890 Tata, Várpalota u. 2. Tel: 34/485-861
Készült a **Tatai TERRANOVA**
Márkakereskedésben 200 példányban, a TTM támogatásával. Technikai vezető: Varga István



Philipp MELANCHTON
1497-1597

„Ez a kis görög túl tesz rajtam a teológiában is” – mondta egyszer Luther Márton Philipp Melancthonról. Melancthon korántsem volt görög, hiszen a württembergi Brettenből származott. Ott is született 1497-ben, s Schwarzerdt volt a becsületes neve. Egy tudós számára azonban ezidőtájt becsületbeli dolog volt, hogy nevét klasszikus nyelvre fordítsa, így lett: Melancthon.

Alig 13 éves és már Heidelbergben tanul, később Tübingenben. 1518-ban, Luther tételeinek közzététele után egy évvel érkezett meg a wittenbergi egyetemre, hogy ott görögöt és hébert tanítson. Az alig 21 éves humanista tudós nemsokára kiáll a reformatori gondolatok mellett. 1521-ben megírja a „Teológia alapfogalmai” c. könyvet, mely az első dogmatikai tankönyve a lutheránusoknak. Ezzel a szerepe is világossá vált: ő lett a reformáció pedagógusa.

Számtalan konferenciát tartott az evangélium új megismeréséről, azonban az egyik legnagyobb hatású tevékenysége az iskolarendszer megújítása. Az ő tankönyvei ill. iskola-rendje támogatták a városi iskolák kialakulását, de az egyetemi városokét is.

Ahogy lenni szokott, ha két ember az igazsáért bírkózik egymással, gyakran nincsenek egy véleményen. Így gyakran „hajba kaptak” a heves természetű Luther és a diplomatikus Melancthon. Melancthon mély barátság, és nagybecsülés fűzte Lutherhez, jóllehet ahogyan írta „szégyenletes szolgásgomban Márton türelmetlensége miatt sokat sóhajtozom”.

Luther leghibásabb barátja születésének 500. évfordulóján számtalan rendezvényt hívogat nemcsak szülővárosa, hanem sok egyetem és más egyesület is. Melancthon munkásságára és életére természetesen még visszatérünk.